

- Пропозиції**
до проектів Законів України
- «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо забезпечення незалежності та деполітизації роботи Бюро економічної безпеки України»**
(реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024 р.),
- «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України та уточнення окремих положень з метою забезпечення захисту прав учасників кримінального провадження»**
(реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024 р.),
- «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України»**
(реєстр. № 10440-3 від 12.02.2024 р.),
- «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Кримінального кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України з метою посилення захисту прав та інтересів бізнесу»**
*(реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024 р.)**

Метою зазначених законопроектів є: вдосконалення процесуальних засад діяльності Бюро економічної безпеки України, підстав та порядку здійснення цим та іншими органами досудового розслідування окремих процесуальних дій, складання відповідних процесуальних документів; забезпечення гарантій дотримання прав юридичних осіб та інших учасників кримінального провадження під час досудового розслідування; досягнення найкращої збалансованості при реалізації стороною обвинувачення та стороною захисту своїх повноважень, передбачених кримінальним процесуальним законом; оптимальне визначення підслідності окремих кримінальних правопорушень; деполітизація роботи Бюро економічної безпеки України (далі – БЕБ України); запобігання протиправному втручанню органів правопорядку в господарську діяльність.

Для досягнення вказаної мети у вищеназваних законопроектах пропонується таке.

У законопроекті реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024 пропонується внести зміни до статей 41, 87, 165, 214, 216, 218, 236 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), якими, відповідно: передбачити, що в кримінальних провадженнях, досудове розслідування яких віднесено до підслідності БЕБ України, письмові доручення на проведення слідчих (розшукових) дій надаються детективом цього Бюро або прокурором, який здійснює процесуальне керівництво у відповідному кримінальному провадженні, виключно підрозділам детективів або оперативно-технічним підрозділам Бюро економічної безпеки України; доповнити як підставу для визнання доказів недопустимими їх отримання з електронних інформаційних систем, комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку з порушенням вимог статті 159 цього Кодексу; доповнити положенням щодо

порядку внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань про кримінальні правопорушення, віднесені до підслідності БЕБ, виключно уповноваженою службовою особою цього органу; визначити, що кримінальні правопорушення, передбачені статтями 201, 305 Кримінального кодексу України (далі – КК України), досудове розслідування яких на даний час здійснюється слідчими органів безпеки, відносяться до підслідності детективів органів БЕБ України; передбачити зобов'язання прокурора розглянути письмове повідомлення слідчого про те, що кримінальне правопорушення не віднесене до його компетенції, та, у разі підтвердження наведених у ньому обставин, прийняти постанову про визначення підслідності у строк не більше десяти днів із дня його отримання; передбачити, що в кримінальних провадженнях, досудове розслідування яких віднесено до підслідності БЕБ України, виконання ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на обшук іншого володіння суб'єкта підприємницької діяльності здійснюється з обов'язковою участю детектива БЕБ, при цьому його відсутність, за умови завчасного повідомлення, не перешкоджає виконанню вказаної ухвали.

У законопроекті реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024 пропонується внести зміни до статей 3, 41, 64-2, 98, 99, 107, 109, 159, 165, 167, 168, 170, 173, 174, 214, 216, 234, 236, 303, 309 КПК України. Поряд зі змінами, які співпадають із викладеними в законопроекті № 10440-1 від 05.02.2024, пропонується, зокрема: надати визначення терміну «пристрої для обробки, передавання та зберігання інформації в електронному вигляді або їх складові», що вживається в цьому Кодексі; доповнити підстави та порядок здійснення тимчасового доступу до речей і документів, у тому числі тимчасового вилучення вказаних пристроїв; визначити порядок набуття та припинення правового статусу третьої особи, щодо майна якої вирішується питання про арешт; доповнити передбачені в чинному КПК України визначення «речових доказів» та «документів», насамперед, щодо «матеріалів фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інших носіїв інформації (у тому числі, комп'ютерних даних)»; доповнити перелік осіб, яким надається право безперешкодного фіксування проведення обшуку за допомогою відеозапису; передбачити обов'язкове внесення до Реєстру досудових розслідувань анкетних відомостей осіб, на майно яких накладено арешт на дату складання обвинувального акта; доповнити передбачені в чинному КПК України підстави та порядок арешту та скасування арешту майна, у тому числі, майна третьої особи; доповнити передбачений у чинному КПК України порядок вилучення за результатами проведеного обшуку окремої категорії речей та предметів; доповнити встановлений чинним КПК України перелік рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора, а також ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування.

У законопроекті реєстр. № 10440-3 від 12.02.2024 пропонується внести зміни до статей 36, 41, 87, 100, 132, 169, 173, 175, 216, 235, 304, 306 КПК України. Поряд з аналогічними змінами, викладеними в законопроектах реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024 та № 10440-2 від 12.02.2024, пропонується, зокрема: передбачити, що прокурор, який здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, зобов'язаний доручати проведення досудового розслідування відповідному органу виключно у відповідності з вимогами статті 216 цього

Кодексу; доповнити як підставу для визнання отриманих доказів недопустимими випадки, коли під час виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи не надається можливість звернутися до адвоката для отримання правової допомоги; передбачити, що слідчий суддя відмовляє в задоволенні клопотання про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, якщо з таким клопотанням звертається слідчий або прокурор у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, які відповідно до статті 216 цього Кодексу не відносяться до підслідності органу, що здійснює досудове розслідування на момент звернення з таким клопотанням; доповнити передбачений у КПК України порядок припинення тимчасово вилученого майна та вирішення питання про арешт майна; передбачити нові обставини щодо строку по порядку розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора під час досудового розслідування.

Аналогічні зміни до вищезазначених статей КПК України запропоновано в законопроекті реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024. Крім того, цим законопроектом пропонується доповнити частину першу статті 365 КК України новим пунктом «1-1», в якому передбачити, що «умисне використання службового становища посадовою особою правоохоронного органу для висунення необґрунтованих підозр або обвинувачень проти суб'єктів господарської або підприємницької діяльності, якщо такі дії завдали шкоди правам, інтересам або репутації цих суб'єктів, карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років».

У Прикінцевих положеннях усіх названих законопроектів пропонується внести зміни до низки чинних законів, а саме: Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (№ 2135-ХІІ від 18.02.1992) у частині надання виключного права органам БЕБ України та Національному антикорупційному бюро України в межах їх компетенції порушувати в установленому законом порядку питання про проведення перевірок фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та осіб, які займаються підприємницькою діяльністю або іншими видами господарської діяльності індивідуально, та брати участь в їх проведенні; Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (№ 2939-ХІІ від 26.01.1993) щодо виключення Національної поліції України та Служби безпеки України з переліку органів, які можуть направляти органам державного фінансового контролю доручення щодо проведення позапланової виїзної ревізії в підконтрольних установах; Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (№ 3341-ХІІ від 30.06.1993) щодо надання права спеціальним органам по боротьбі з організованою злочинністю надавати письмові доручення контролюючим та/або митним органам із підстав, передбачених пунктом 2 статті 18 цього Закону, виключно з урахуванням правил підслідності кримінальних правопорушень, передбачених КПК України.

Вказані законопроекти є альтернативними до проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших

законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України» (реєстр. № 10440 від 29.01.2024). Передбачені в них пропозиції щодо внесення змін до КПК України й інших законодавчих актів багато в чому аналогічні за своїм змістом і дублюють відповідні положення зазначеного проекту Закону.

Погоджуючись із необхідністю удосконалення діяльності БЕБ України та законодавчого забезпечення захисту прав учасників кримінального провадження, вважаємо за доцільне відзначити такі ризики окремих положень законопроектів, що розглядаються.

Насамперед, слід зауважити, що доцільність пропонованих змін до КПК України та інших законодавчих актів у пояснювальних записках до законопроектів не обґрунтовується, а має констатуючий характер, що утруднює розуміння такої доцільності і досягнення очікуваних від законопроектів результатів. Окрім того, відсутня аргументація щодо цілого блоку пропонованих змін, пов'язаних не лише з діяльністю БЕБ України (зокрема, щодо статей 3, 64-2, 99 тощо в законопроекті реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024).

Підтримуючи ідею виконання письмових доручень на проведення слідчих (розшукових) дій у кримінальних провадженнях, підслідних БЕБ України, виключно детективами цього органу, як це запропоновано в усіх законопроектах, вважаємо, що її регламентація в частині четвертій статті 41 КПК України не вписується в загальну архітектуру та спрямованість цієї статті. У ній не висуваються умови щодо підслідності, а йдеться про обов'язок оперативних підрозділів виконувати доручення слідчого, дізнавача, прокурора щодо проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій. Відповідні зобов'язання, викладені в частині другій та третій цієї статті, є загальними, у тому числі й для підрозділів БЕБ. Водночас запропоноване правило може бути відображене в частині першій статті 41 КПК, на кшталт «підрозділу детективів, оперативно-технічного підрозділу та підрозділу внутрішнього контролю НАБУ».

Не відповідає вимогам правової визначеності й потребує корегування запропонована в законопроекті реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024 редакція нового пункту 5 частини третьої статті 87 КПК України щодо доповнення передбачених у ній підстав для визнання доказів недопустимими їх отримання з *«електронних інформаційних систем, комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку, вилучених з порушенням вимог статті 159 цього Кодексу»*.

У даному випадку з «електронних та інших систем» можуть бути отримані не «докази» як такі, а інформація (відомості, фактичні дані), носії якої згідно з вимогами статей 84, 94, 99 КПК України належать до такого процесуального джерела доказів, як «документи».

Відповідно до зазначених норм така інформація може набути процесуального статусу доказів лише за умов, якщо зафіксовані в ній відомості стосуються фактів чи обставин, які мають значення в кримінальному провадженні та підлягають доказуванню під час його здійснення. При цьому кожний доказ має бути оціненим слідчим, прокурором, слідчим суддею, судом із погляду його належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних

доказів – із погляду їх достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

У законопроектах реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024, реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024 та реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024 частину четверту статті 214 КПК України пропонується доповнити абзацом 2, в якому встановлюється *заборона службовій особі, уповноваженій на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення в органі досудового розслідування, іншому ніж орган БЕБ, на внесення відомостей про кримінальне правопорушення, віднесені до підслідності Бюро економічної безпеки України, до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР).*

Однак, по-перше, виникає питання, чому така заборона стосується лише службової особи, уповноваженої на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення (в абзаці вище і в другому реченні пропонованого абзацу закріплено аналогічне правило й відносно слідчого та прокурора). По-друге, існує ризик затягування строків початку досудового розслідування: 24 години – для надіслання заяви/повідомлення органу БЕБ, плюс ще 24 години – для внесення відомостей, які містяться в них, до ЄРДР. Як узгоджуватиметься правило щодо 24 годин від дня подання заяви / повідомлення про кримінальне правопорушення до внесення відомостей до ЄРДР (згідно з пунктом 1 частини п'ятої статті 214 КПК України до ЄРДР вноситься дата подання заяви / повідомлення). По-третє, відсутня належна аргументація щодо необхідності регламентації пропонованих особливостей лише відносно БЕБ України. У цілому, має бути встановлено правило, відповідно до якого при очевидній підслідності кримінального правопорушення тому чи іншому органу розслідування заява / повідомлення про кримінальне правопорушення повинна направлятися за підслідністю протягом 24 годин, але з моменту її реєстрації і внесення відомостей до загальної бази ЄРДР. Таким чином не порушуватимуться передбачені КПК України строки внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР, принцип публічності кримінального провадження та права заявника.

Крім того, запропоновані в законопроектах реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024, реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024 та реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024 зміни до частини четвертої статті 214 КПК України передбачають, що прокурор, уповноважений на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, при отриманні заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, віднесені до підслідності Бюро економічної безпеки України, зобов'язаний негайно, але не пізніше 24 годин після подання такої заяви чи повідомлення, надіслати їх за підслідністю до Бюро економічної безпеки України, не вносячи відповідні відомості до Єдиного реєстру досудового розслідування.

Однак подібна пропозиція безпідставно обмежує загальні повноваження прокурора в кримінальному провадженні, визначені статтею 36 КПК України. Відповідно до цих повноважень прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, доручати

органу досудового розслідування проведення досудового розслідування тощо. При цьому досудове розслідування розпочинається саме з моменту внесення відомостей до зазначеного реєстру (частина друга статті 214 КПК України).

Названа пропозиція не узгоджується також із положеннями частини сьомої статті 214 КПК України, які зобов'язують прокурора протягом п'яти робочих днів після внесення ним відомостей про кримінальні правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань із дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до відповідного органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування. Такі повноваження мають загальний характер і стосуються всіх органів досудового розслідування незалежно від їх підвідомчості.

Виняткові повноваження прокурора під час досудового розслідування щодо визначення підслідності кримінальних правопорушень, у тому числі в разі їх непідслідності тому органу, який здійснює в кримінальному провадженні досудове розслідування, та які стосуються і органів БЕБ, закріплені також частиною десятою статті 216 КПК України, частинами другою та п'ятою статті 218 КПК України.

У законопроектах реєстр. № 10440-1 від 05.02.2024, реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024 та реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024 пропонується виключити з тексту пункту 2 частини третьої статті 216 КПК України словосполучення «*Державного бюро розслідування*». У ньому визначено, що детективи БЕБ здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 191 (якщо предметом кримінального правопорушення є бюджетне відшкодування), 206-2, 210, 211 КК України, у разі, якщо досудове розслідування таких кримінальних правопорушень не віднесено до підслідності Державного бюро розслідувань чи Національного антикорупційного бюро України.

Однак така пропозиція не узгоджується з вимогами частини четвертої статті 216 КПК України, яка визначає підслідність слідчих органів державного бюро розслідувань (ДБР). Виходячи з її положень, вищеназвані кримінальні правопорушення можуть вчинятися і службовими особами, переліченими в пунктах 1, 2 частини четвертої вказаної статті, а їх досудове розслідування здійснюється вже слідчими ДБР, однак внесення відповідних змін не пропонується.

Наслідком зазначеної пропозиції стане колізія (неузгодженість) норм права, які містяться в одному законодавчому акті, що, своєю чергою, призведе до неможливості їх використання під час правозастосовної діяльності та, відповідно, досягнення мети названих законопроектів.

У законопроекті № 10440-2 від 12.02.2024 при внесенні змін до статті 64-2 КПК України необхідно врахувати, що арешт майна здійснюється за ухвалою *не лише* суду, а й слідчого судді (частина перша статті 170 КПК України). Це питання є принциповим, зважаючи на можливість скасування такого арешту слідчим суддею під час досудового розслідування і судом – під час судового провадження (частина перша статті 174 КПК України). Згідно з пропонованим доповненням частини першої статті 174 КПК України виходить, що лише суд може скасувати арешт на майно третьої особи.

Автоматичне скасування арешту на майно третьої особи після спливу 60 календарних днів, наступних за накладенням такого арешту (якщо запропонований строк «прив'язується» до строків досудового розслідування, то в пункті 4 частини третьої статті 219 КПК йдеться про два місяці), може становити ризики забезпечення прав осіб у кримінальному провадженні, зокрема потерпілих, а також виконання завдань кримінального провадження, адже метою такого арешту майна є збереження доказів і спеціальна конфіскація (частини друга, четверта статті 170 КПК України).

Пропоноване встановлення строку дії ухвали про арешт майна (частина четверта статті 173 КПК України) потребує впровадження порядку його продовження.

Запропоноване в законопроекті № 10440-2 від 12.02.2024 доповнення до частини десятої статті 216 КПК України створює колізію з абзацом 2 пункту 3 частини третьої цієї статті.

Доповнення частини першої статті 236 КПК України новим абзацом обмежує права прокурора в кримінальному провадженні і порушує принцип рівності, порівняно з іншими органами досудового розслідування (наприклад, підрозділів детективів НАБУ).

Передбачена у згаданому законопроекті нова редакція пункту 9 частини першої статті 303 КПК України потребує визначення осіб, які мають право звернутися зі скаргою до слідчого судді за пропонованих обставин, зважаючи на загальну архітектуру цієї статті.

У законопроекті реєстр. № 10440-3 від 12.02.2024 запропоноване доповнення пункту 3 частини другої статті 36 КПК України щодо повноважень прокурора, який здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, доручати органу досудового розслідування проведення досудового розслідування *виключно у відповідності до статті 216 цього Кодексу*, не узгоджується з положеннями частини п'ятої цієї ж статті. Останні визначають підстави та умови для реалізації прокурорами своїх повноважень доручати досудове розслідування іншим органам досудового розслідування незалежно від підслідності, які стосуються й органів БЕБ України.

Зокрема, частина п'ята статті 36 КПК України передбачає, що Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки), керівник обласної прокуратури, їх перші заступники та заступники своєю вмотивованою постановою мають право доручити здійснення досудового розслідування *будь-якого кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування...* у разі неефективного досудового розслідування або за наявності об'єктивних обставин, що унеможливають функціонування відповідного органу досудового розслідування чи здійсненням ним досудового розслідування в умовах воєнного стану.

При цьому право доручати, за наявності вказаних підстав, іншому органу досудового розслідування здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Бюро економічної безпеки України, а також доручати Бюро економічної безпеки України розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності інших органів

досудового розслідування, мають Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки), його перший заступник, заступник.

З аналогічних міркувань суперечать вимогам чинного кримінального процесуального закону і пропозиції законопроекту реєстр. № 10440-3 від 12.02.2024 щодо доповнення статті 132 КПК України частиною восьмою, згідно з якою *слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, якщо з таким клопотанням звертається слідчий або прокурор у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, які відповідно до статті 216 цього Кодексу не відносяться до підслідності органу, який здійснює досудове розслідування на момент звернення з таким клопотанням.*

Зазначені пропозиції не враховують можливість існування цілком легітимних, обґрунтованих законом випадків досудового розслідування кримінальних правопорушень іншими, аніж передбачено у статті 216 КПК України, органами досудового розслідування, що пов'язано з реалізацією керівниками органів прокуратури відповідних процесуальних повноважень, визначених вищевказаними положеннями статей 36, 216, 218 КПК України. Водночас внесення до них відповідних змін у законопроекті не пропонується.

Подібна колізія названих норм права також перешкоджатиме реалізації запропонованих законопроектом змін і досягненню проголошеної в ньому мети.

Не відповідає вимогам правової визначеності й запропоноване в цьому ж законопроекті доповнення пункту 3 частини третьої статті 87 КПК України про те, що «факт недопущення до участі в обшуку, або ненадання можливості звернутися до адвоката для отримання правової допомоги *доводиться в суді під час судового провадження*». У запропонованій нормі не визначено суб'єкта (слідчий, прокурор, адвокат, власник приміщення, в якому проводиться обшук, інша заінтересована особа тощо), який зобов'язаний доводити в суді такі факти.

У випадку, якщо мова йде про слідчого, прокурора, то обов'язок доведення ними в суді вказаних обставин порушує таку фундаментальну засаду кримінального провадження, як презумпція невинуватості, оскільки вчинення слідчим, прокурором під час кримінального провадження дій щодо недопущення адвоката до участі в обшуку або ненадання можливості звернутися до адвоката для отримання правової допомоги містить ознаки діянь, передбачених статтями 364, 365 КК України, за які вони можуть бути притягнуті до кримінальної відповідальності.

Запропоноване в законопроекті реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024 доповнення до статті 236 КПК України положенням про те, що *«представник Бюро економічної безпеки України під час виконання ухвали слідчого судді, суду про обшук іншого володіння користується правами і виконує обов'язки, передбачені цим Кодексом для представника юридичної особи»* суперечить вимогам КПК України щодо функцій та повноважень органів БЕБ України в кримінальному провадженні. Відповідно до пунктів 4-1, 17 частини першої статті 3, частини другої статті 38, частини третьої статті 216 КПК України підрозділи детективів органів Бюро економічної безпеки України є органами досудового розслідування, що здійснюють досудове слідство і дізнання кримінальних правопорушень, віднесених до їх підслідності. Внаслідок цього

співробітник БЕБ України в будь-якому випадку не може бути «представником юридичної особи», щодо якої застосовуються заходи кримінально-правового характеру. Процесуальні права та обов'язки представника юридичної особи, передбачені статтею 64-1 КПК України, обумовлюються необхідністю забезпечити юридичній особі, щодо якої здійснюються названі заходи і обмежуються її законні інтереси, реалізацію її права на захист і правову допомогу.

Передбачена в законопроекті реєстр. № 10440-4 від 12.02.2024 пропозиція щодо доповнення частини першої статті 365 КК України пунктом «1-1» не узгоджується з усталеними правилами нормопроєктування та є проявом надмірної криміналізації, оскільки запропоновані в ньому діяння повністю охоплюються диспозицією чинної частини першої цієї ж статті.

Запропоновані в усіх вищеназваних законопроектах доповнення пункту 3 частини першої статті 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» і пункту 5 частини п'ятої статті 11 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» не відповідають вимогам щодо підслідності кримінальних правопорушень, передбачених статтею 216 КПК України, а також завданням оперативно-розшукової діяльності, визначеним статтею 1 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність». Вказані доповнення повністю ідентичні пропозиціям законопроекту № 10440 від 29.01.2014, до яких Дослідницькою службою надавалися зауваження 12.02.2024 року.

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

**Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.*